

OD NAŠICH PŘÁTEL

CUSHING, Nebr., 3. června 1915. — Čtená redakce Pokroku! Psal jsem před časem, že jsme založili farmářskou unii a dnes vyjednávají o koupi starého nebo postavení nového elevatoru ve Wolbach, což jest jenom ku přání většiny členů naší unie, neb zde byli farmáři po léta odříznáni od majitelů elevatoru ve Wolbach, poněvadž jest zde pouze elevator jeden a ten platí vždy o 4 nebo 6 centů za obilí starší než v nedalekém St. Paul a k tomu nám vždy zařadili obilí do horšího čísla, tak že zde žádný nedostal na pšenici číslo 1. Ale jest zde háček. — Peněz se na stavbu nového nedostává a za starý prý chtějí mnoho. Tak nevím ještě, co z toho bude. Lépe by ale bylo, kdyby vykoupení elevator starý, neb když tu budou dva, bude to dopadati jako se zdejší kooperativní máslárnou. Máme ve Wolbach máslárnu, ale přece se zde udržují 3 jiné nakupovačské smetany, kteří zasílají smetanu jinam. Ale divte se! Jsou zde farmáři, kteří mají v máslárně podíl, ale do máslárny ještě jednu smetanu neprodali. Kdyby vozili do máslárny všechny, dostávali bychom i větší cenu za smetanu, neb čím více výrobků, tím lacnější práce, a máslárna platí tolik co může. A s dvěma elevatory by to chodilo asi také tak a proto se lidé od rážejí a málo pro nový elevator upisují. Ba slyšel jsem našeho souseda ještě prý koupit starý, že dá třeba tisíce dolarů, ale na nový nedá prý nic. Já na žádný, poněvadž sám ničeho nemám. — Letos na jaře jsem obdržel od našeho kongresníka 8 liber fetterity a jednu sudanskou trávu a jednu libru Grimské vojčesky, kterážto semena jsem dne 1. června zasel a neopomenu o výsledku na zimu vás zpravit. Loni již jsem obdržel 4 libry fetterity, kterouž jsem našel fídko na široko. Rostla pěkně i pěkné klasy měla a vysoká asi 7 stop, ale pak přišla bouře, která nemohla vzorovat, a vše pokleslo na zem, tak že nebylo možno něco sebrat. Trochu klasů jsem sebral a pověsil do křibu ku vysechnutí, ale nežli jsem to spozoroval, vrabej a jiní ptáci mně milou fetteritu sežrali. Tak věřím, že prý jest to výborná krmě pro slepice. I vepř, jak na klas přišli, se o něj prali. S pozdravem

Vincent Skřivan.

MONOWI, Neb., 28. května '15. Čt. redakce! Hrozné neštěstí u dalo se v zdejším krajině dne 22. května, kdy asi kolem 10. hodiny večer prohrála se v okolí Spencer mračna a asi milí od jmenovaného městečka zahynula téměř celá rodina p. Josefa Právceka — zbyly pouze dvě deery, Marie a Stáza. Děsná živelná tu pohroma zmařila životy p. Josefa Právceka, jeho manželky, chlapce jeho bratra Antona Právceka a jedna deera, již všichni v přívalu vody utonuli. Když se voda přihnala, jak telefonní zpráva zněla vzala i ohydli a tu nešťastný p. Josef Právček zapřáhl do vozu a, chtěje se nejspíše dostat s místa hrůzy, při pokusu tom všichni zahynuli. Zapřažení koně ve voze byli nalezení a též i dvě dítka a manželka, kdežto p. Právček a jeden chlapec posud nalezeni nebyli. A tu se dá očekávat, že asi věčný spánek spí na dně řeky Missouri, kam se vlevá rozvodněný Ponca potok. Přátelům nešťastné rodiny vyslovuji jménem celé rodiny svoji soustrast. V dětě Jos. Ríha.

PŘED OSMATRICETI LÉTY A NYNÍ

(Pisá Jan Horký, Farwell, Neb.)

(Pokračování.)

Oheň jsem tedy všechny ty roky, jež se po našem pozemku vlnily a poňal jsem se zase ubírat k domovu. V té chvíli měl jsem plnou hlavu myšlenek, až se totiž všecka ta kašhánata vylihnou, jaké to bude na nich pochutnání. Přijdu tedy domů, kde matec do podřobna vypráví, co jsem vše viděl. Jakou máme tu zálibu všeho druhu masa, až to vše zase vyroste. Pak jsem si ale pořáde

myslel, kdybych jen tak byl větší, abych také mohl ovládat ručnici, ale té jsem se ještě moc bál. Ačkoliv otec měl ručnici a dobře jsem o ni věděl, kde ji má uschovanou, přece ale jen jsem se vždy od ní vzdaloval. Však dobrý pozor jsem si pokázde dával, když ji začal otec nabíjet. Byla to ručnice, která se ládovala od předu, tak že se jen do ní dávala jista částka prachu a broků, a to jsem já chtěl mermomocí vědět. A po případě jsem si myslel, kdybych někdy onu ručnici dostal do rukou, abych i já si ji mohl jak se patří naládovat. A skutečně dlouho to netrvalo, že jsem totiž milou ručnici dostal jednoho dne do své moci. Napřed jsem si vše dobře prohlédl, jak ty kohoutky pracují a pak jsem začal a její nabíjením. Když jsem byl i s tou prací hotov, tak jsem popadl ručnici na rameno a hájdu na hon. Ručnici jsem stále přendával s jednoho ramene na druhé, neb se mi zdálo tuze těžká. Ale na to jsem ničeho nedal, jen když jsem šel a v duchu jsem si myslel, abych přece také něco ulovil. Šel jsem hustou travou, že jsem sotva nohy v ní mohl utáhnout a ta chůze skoro mně již začala unavovat. V tom ale mě napadlo, že by bylo lépe, bych se raději obrátil k domovu. Pojednou se však zastavím a slyším nějaké finčení nedaleko ode mne. Pátrám tedy po příčině a zvolna jdu v tu stranu, odkud ono rachocení se ozývá. Až tu najednou nedaleko od sebe spatřím v kole stočeného hada, majícího hlavu uprostřed vztýčenou, asi tak 4 palce vzhůru, při čemž šlehal ohněm, na němž měl ony rolničky, jež zlověstně chřestění vydávaly. Aha, pravím sobě, to jest chřestýš, o kterém jsme slyšovali již ve staré vlasti ve škole a ten že se jen nachází v severní Americe. — Věděl jsem tedy, že jest to had moc líný a že nerad před někým ujíždí. Dává ale svými chřestidly znamení, by na sebe chodce upozornil. Než běda tomu, kdo by se mu blízko přiblížil, aneb na něho šlápl. Ten by se věru se špatným potázal, ježto takový had jest již předem připraven, jakmile totiž něco spatří k sobě se blížit, aby byl hotov k uštknutí. Poněvadž jest to had velmi jedovatý, tak že kdyby člověka uštknul a nebyla hned dobrá pomoc po ruce, tu člověk zmřívá v krátké době. Staly se zde takové případy asi tři, že byli lidé hadem tím uštknutí. To však stalo se již asi před 38 roky, neb tehdy zde bylo takových plazů tuze mnoho a vzalo to hezkých pár let, nežli se zde vyplemenili. Myslím, kde se posud nalézá dosti porostlé traviny, že e jich tam hodná část ještě žije. Ačkoliv jsem dosti hodnou chvíli onoho chřestýše pozoroval, přece nevěděl jsem si rady, co bych s ním měl udelat. Takto mříska pozoroval každé moje hnutí a jazyčkem šlehal na všechny strany. Jinak ale zrak měl upřený pořád jenom na mně. Věděl jsem sice, že mám brokovnici při sobě, ale byla by to bývala první moje rána, vystřelena na onoho hada. Což, Honziku, kdyby jsi se ho takhle chybil a on na tebe v zápatí skočil a uštknul tě? Co bych si tu byl sám počal? Nevěděl jsem si tedy rady, mám-li střelit na něho, aneb ne, po chvíli ale jsem si přece dodal odvahy a pomyslel si, vždyť jest to dosti velký cíl a též to není tak daleko, snad jej přece trefím. A již kladu ručnici k líci, ale nikterak mi to nepasovalo, nemohl jsem totiž dosáhnouti rukou na spoušť. Konečně přece ale jsem se k oné osudné ráně připravil, když tu pojednou rána zabřmela, velký mrak dýmu se vyvalil a já zůstal stát jako když mne omráčí. Když pak se kouř rozpftil, tu jsem se rozhlížel a dělal si již naději, jak jsem snoho hada skočil, ale po hadu nebylo nikde ani památky, neboť právě, kde had byl svinutý do kola, nalézala se blízko něho díra a do té on asi nejspíše musel vletět. Kroužil jsem ovšem nad tím hlavou, jak se to tak mohlo stát, neboť tak blízko být a netrefit. Pak jsem si teprve vzpomněl, že jsem musel mít asi křivě broky.

(Pokračování.)

SIDNEY, Neb., 4. června 1915. Čtená redakce Pokroku! Po příjemné zprávě v Pokroku ze dne 2. června, sděluji o tornádě, jež v pátek m. t. zařazení závodů našeho přítele si prohlédnout mladý náš dobrý přítel, p. E. H. Mráný, obilížený zástupce firmy Nye, Schneider & Fowler Grain Co., z Clarkson, Neb., kde mezi jiným kupuje též hovězí a vepřový dobytek. Jak s námi sdělil, přivez do trhu so. omažského káru prasat, že ale trž toho dne byl značně dole, a prodejem nebyl příliš spokojen. Panu Mránému zařazení tiskárny naš se zamlouvalo a když byl ještě několik okamžiků s námi si pohovořil, spěchal, aby ještě jiné zdejší dobré své známé navštívil a přítomností svou je potěšil. Pan Mráný jest krajan upřímné povahy a na důkaz toho nás též počastoval. V pátek m. t. v tiskárně naší navštívil nás mladý krajan J. W. Černý, syn p. Jos. Černého, známého rolníka od Clarka, Neb., který v zdejším nemocnici sv. Josefa v lékařském ošetřování se nalézá. — Jak jsme zvěděli, mladý p. Černý přijel navštívit svého otce, ježto spatř opět k lepšímu se obrací a aby mohl si dlouhou chvíli v nemocnici krátki, opatřil v závodě našem různé zábavné pro něho čtení. Pp. Jan Horký, pokročilý rolník z Farwell, Neb., a tamní našich listů zástupce, navštívil nás v pátek m. t. spolu s p. Jos. Nesibou, rolníkem z toho samého okolí a též dobrým příznivcem "Pokroku". Zařazení závodu našeho oběma přátelům se zamlouvalo a mezi jiným s námi sdělili, že pan Horký do trhu so. omažského přivez káru dobytka, a cenou strženou — \$8.25 za sto lb. — nebyl ale ani dost málo spokojen, kdežto p. Nesiba přivez káru prasat. Dále s námi sdělili, že pšenie, jak aspoň v jejich okolí se ukazuje, neslibuje valné úrody. Navštěvou dobrých našich příznivců byli jsme nemálo potěšeni. V sobotu navštěvou svojí potěšila nás slečna Marie Peckova, deera manželů p. Váe. Pecky, známého rolníka od Wilber, Neb. — Slečna Peckova s námi sdělila, že doma u rodičů meškala na několika denní navštěvě a jak prý se přesvědčila, všechny polní práce byly v okolí Wilber značně zdrženy. Tak příkladně její otec býval vždy se sázením kukurice do půli měsíce května hotov, kdežto letos za jejího pobytu doma měl teprve pouze několik akrů kukurice osázeno. Pozornost slečny Peckové velmi mile nám lichočila.

HOVORNA.

F. Vondrásek, Pine City, Minn. Čtená redakce! Žádám vás laskavě, sdělte v "Hovorně", zdali majitel farmy musí dát zdarma pozemek na cestu na "sekční lajny". Mně by to ubralo 3 akry pozemku, ale nechtějí mi za ten pruh pozemku ničeho dát, vzdor tomu, že jsem před 17 lety již pozemek zaplatil. Nyní jednoduše přijdou a sdělí mi, abych dal fene pryč, že budou dělat cestu. Já však jsem nikdy žádné povolení neb petici na cestu nepodpisoval a tak mi to připadá, že si dělají, jako by to vlastněli.

Odp. — Ano, na cestu "section line" musíte potřebný pruh pozemku zdarma poskytnout.

NAŠE NÁVŠTĚVY.

Ve středu m. t. milou navštěvou potěšil nás dobrý přítel našich časopisů, p. Josef F. Matoušek, rolník od Walthill, Neb., maje zároveň s sebou 7letého Josefa, svého synáčka, s kterýmž, jak s námi sdělil, přijel do Omahy, aby zde pro něho u odborného lékaře pomoc vyhledal. Malý Josef trpí jakýmsi krčním nedechem a má naději, že se opět náležitě uzdraví. Pan Aug. Papež, nyní v Lincoln usídlený, ve středu m. t. meškál za různými obchodními záležitostmi v Omaze, při kterýchto příležitostech též navštěvou do našeho závodu zavítal a sdělil s námi, že ještě několik koz, vborných doje má na prodej. Kdo by tudíž z krajanů přál si pro chov a znamenitou jakost mléka kozu koupiti, pan Papež milerád všem na požádání podá bližší podrobnosti. Všimněte si oznámky v "Málem oznamovateli".

Vine J. Štecher, známý krajan z Dodge, Neb., díl ve čtvrtek m. t. za různými záležitostmi v Omaze a tu jako dobrý náš přítel, navštívil nás též na několik oka-

mžiků v tiskárně, za kteroužto milou pozornost srdečně mu děkuje-me. V pátek m. t. zařazení závodů našeho přítele si prohlédnout mladý náš dobrý přítel, p. E. H. Mráný, obilížený zástupce firmy Nye, Schneider & Fowler Grain Co., z Clarkson, Neb., kde mezi jiným kupuje též hovězí a vepřový dobytek. Jak s námi sdělil, přivez do trhu so. omažského káru prasat, že ale trž toho dne byl značně dole, a prodejem nebyl příliš spokojen. Panu Mránému zařazení tiskárny naš se zamlouvalo a když byl ještě několik okamžiků s námi si pohovořil, spěchal, aby ještě jiné zdejší dobré své známé navštívil a přítomností svou je potěšil. Pan Mráný jest krajan upřímné povahy a na důkaz toho nás též počastoval. V pátek m. t. v tiskárně naší navštívil nás mladý krajan J. W. Černý, syn p. Jos. Černého, známého rolníka od Clarka, Neb., který v zdejším nemocnici sv. Josefa v lékařském ošetřování se nalézá. — Jak jsme zvěděli, mladý p. Černý přijel navštívit svého otce, ježto spatř opět k lepšímu se obrací a aby mohl si dlouhou chvíli v nemocnici krátki, opatřil v závodě našem různé zábavné pro něho čtení.

Pp. Jan Horký, pokročilý rolník z Farwell, Neb., a tamní našich listů zástupce, navštívil nás v pátek m. t. spolu s p. Jos. Nesibou, rolníkem z toho samého okolí a též dobrým příznivcem "Pokroku". Zařazení závodu našeho oběma přátelům se zamlouvalo a mezi jiným s námi sdělili, že pan Horký do trhu so. omažského přivez káru dobytka, a cenou strženou — \$8.25 za sto lb. — nebyl ale ani dost málo spokojen, kdežto p. Nesiba přivez káru prasat. Dále s námi sdělili, že pšenie, jak aspoň v jejich okolí se ukazuje, neslibuje valné úrody. Navštěvou dobrých našich příznivců byli jsme nemálo potěšeni. V sobotu navštěvou svojí potěšila nás slečna Marie Peckova, deera manželů p. Váe. Pecky, známého rolníka od Wilber, Neb. — Slečna Peckova s námi sdělila, že doma u rodičů meškala na několika denní navštěvě a jak prý se přesvědčila, všechny polní práce byly v okolí Wilber značně zdrženy. Tak příkladně její otec býval vždy se sázením kukurice do půli měsíce května hotov, kdežto letos za jejího pobytu doma měl teprve pouze několik akrů kukurice osázeno. Pozornost slečny Peckové velmi mile nám lichočila.

Z Českých vlastí.

Vzhled a svaly nečiní ještě vojáka. Pro zápasníka jest krutou ranou, jestliže ho odvodní komise prohlásí za neschopna k vojenské službě. Pomysleme: obr postavou, s mocným svaly a záviděníhodnou silou tělesnou — neschopný. Touto krutou ranou postižen byl uherský zápasník Czája, který se v min. dnech dostavil před odvodní komisí, hoře touhou bít se s nepřítelem. Když lékař po zevrubném vyšetření oznámil, že Czája je neschopen, zápasník, který vše patrně pojal jako osobní rázku, byl celý ve sebe. Právě, že by mohl snadno celou odvodní komisí povaliti k zemi a žádat, aby byl ještě jednou vyšetřen. Leč jak smíloval se nad neschopným zápasníkem. Když pak Czája několik týdnů po té nastoupil aktivní službu a seznal po prvé radosti vojenského života, vytáhl v plné výzbroji, ukázalo se, že uňl vojenský lékař pravdu, neboť již po

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
V ČÍSLE 1306 FARMAN ULICE
Pravé importované piva na šepu. **PLZEŇSKÉ** z Městského pivovaru v Plzni v Čechách. Hoforauich Bavarika pivo. Tivo Anheuser-Busch a světově známé Faust ziskato rozslhlou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

The Secret of a Good Figure
often lies in the braisere. Hundreds of thousands of women wear the Bien-Jolie Braisere for the reason that they regard it as necessary as a corset. It supports the bust and back and gives the figure the youthful outline which fashion decrees.
Bien-Jolie
BRAISSIERES
are the daintiest, most serviceable garments imaginable. Only the best of materials are used—for instance, "Woolin", a flexible knitting of great durability—absolutely ration—permitting laundering without removal.
They come in all styles, and your local Dry Goods dealer will show them to you on request. If he does not carry them, he can easily get them for you by writing to us. Send for an illustrated booklet showing styles that are in high favor.
BENJAMIN & JOHNES
50 Warren Street Newark, N. J.

7% na vaše peníze

Největší a nejspolehlivější stavební a vlastnická Realty Investment společnost na středozápadu opatřuje příležitost zabezpečiti vám 7% na vaše peníze s úplnou jistotou.

Výhodně umístěné nemovitě majetky a markyče na dobře zvelebené majetky jsou hlavní bezpečnostní zárukou uložení peněz u této společnosti.

Po bedlivém prozkoumání této společnosti a jejího obchodování a druh jistoty, již ukladatelům peněz nabízí, shledáte, že tato společnost zaopatřuje jednu z nejjistějších a nejvýnosnějších příležitostí na ukládání peněz v Omaze pro lidi, kteří si přejí buď velké neb malé obnosy peněz uložit.

Úplně informace týkající se této společnosti a bezpečnou a výnosnou příležitost ukládání peněz, kterou vám nabízíme, pište na:

Bankers Realty Investment Company
Ground Floor Bee Bldg.
OMAHA, NEBRASKA

20c dobrá káva 20c

Zasíláme kamkoliv naši výbornou kávu, ne méně jak 25 liber po 20 centech. Zboží rozdělíme dle přání na pěti nebo deseti-liberní balíčky.

Pište si o vzorek této kávy na zkoušku. 46-17

OMAHA COFFEE MILL

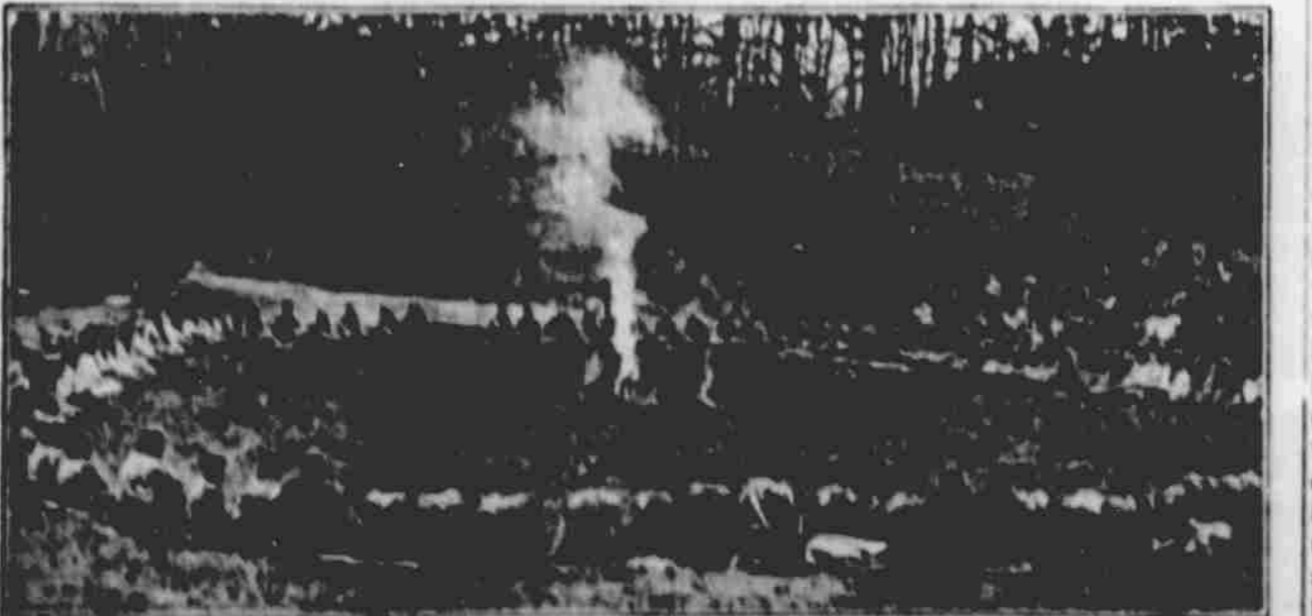
1904 So. 13. St., Omaha, Neb.

krátkém pochodu klesl Czája vynešen k zemi a prohlásil, že nemůže dál. Jest prý výborným zápasníkem, ale "šlapati" že pro svou tělesnou tloušťku ke své největší lhostosti nemůže. Czája byl druhého dne podroben nové prohlídce a — propuštěn.

Velký požár ve Žďáru u Police. Ve středu 5. m. m. odpol. o 4. hodině zachvátila velká požární katastrofa obec Žďár u Police u Met.

Rozrušený živel zachvátil postupně více než 20 obydlí, jež lehla popelem. Oheň by se byl nešlřil s takovou prudkostí a účinností, kdyby mu na pomoc nebyl přispěchal veliký vítr, který vál od obce k "Obtaši" a vše, co zde bylo slámost kryto, bylo za chvíli požárem zničeno. Tak bylo proměněno v kouřící se popel 8 velkých sekých divorů a několik baráků. Škoda se nedá v tomto okamžiku úplně zjistit, ale soudí se, že jen pojistné dosáhne výše 150,000 K. Katastrofa byla zvěšena ještě tím, že jedna žena byla těžce popalena, takže o jejím posravení se pochybuje. V plamenech shořelo také několik kusů dobytka. Nárek postižených ozýval se až pozdě do noci. Vyhorely rodiny, jejich příslušníci dli na vojně. Tak postižen byl požárem pan Ther, který má na vojně 4 syny, z jiného stavení dli v poli hospodář atd. Pro tamní okres znamená oheň velikou katastrofu, neboť mimo jiné shořely v jednom stavení zásoby určené pro stravování celé obce. Ke všemu budou ještě ubírat lidé bez chleba. Bude nejspíše potřeba veřejnou pomocí zmírniti dosah katastrofy. Právě se, že požár byl založen ze msty. Vyšetřování bylo zavedeno.

OCHRÁNKYNE TÁBOROVÉHO OHNĚ PŘI VALNĚ HROMADĚ.

Na obrázku našem spatřujeme sloužení ochránkyn táborového ohně v Battle Creek při valné hromadě u jezera Gogaw, Mich. Při této valné hromadě obknyne jsou poučovány o obřadech ochránkyn táborového ohně. Také dostává se jim instrukcí v síti, vaření, veslaření a pod.

Koupil bych, koupil bych, avšim kds. Jistě ale postřídálovím Vankova Oznamovatel!